

derfor, fra at gaae dybere ind i Spørgsmaalet. Jeg haaber, at den Tid vil komme, da det ærede Medlem vil kunne tage en alvorlig Deel i disse Spørgsmaals Behandling, og der er vist flere af os, som vilde tilsige ham vor Understøttelse til, at faae Alt, hvad hertil hører, bragt frem, men for Diebliffet kan jeg ikke troe det rigtigt at gaae ind paa en Forhandling om denne høist vigtige Sag.

Wille: Jeg har taget Ordet for endnu stærkere at betone, hvad der nu fremkom fra det ærede Medlem, og tillige for at give en Forklaring, som det efter Forretningsordenen ikke var mig muligt forleden at give. Idet jeg begjærede Afstemning over Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Forespørgsel skulde nyde Fremme eller ikke, havde jeg efter Forretningsordenen kun Tilladelse til at begjære en saadan Afstemning uden at kunne forklare mine Bevæggrunde dertil. Det var maaffee lidt dristigt at forudsætte, at der mellem os, hvor der ikke er Tilhøielighed til at holde meget streng parlamentarisk Sufstis, vilde være en instinctmæssig Følelse af det Urigtige i at benytte en saadan Leilighed til at reise dette Spørgsmaal paa den Maade, som skeet er. Vi have siddet sammen i tilstrækkelig lang Tid til, at ethvert Medlem af Folkethinget, hvem det interesserede, kunde bringe til alvorlig Debat hele Spørgsmaalet om en Soldtarifs Revision, betragtet saavel fra den finansielle som fra den oeconomicke Side. Og saafremt det ærede Medlem ønskede at vide, hvorledes efter det Ministerkiste, der er skeet, den nye Finansminister vilde stille sig til dette Spørgsmaal, havde det vel ialfald været at vente, at det ærede Medlem havde anmeldt sin Forespørgsel kort efter Ministeriets Dannelselse, saa meget mere som der i den Henseende var givet ham et godt Exempel til Efterfølgelse. Jeg sigter herved til Forespørgselen fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som efter Ministerkistet ønskede at vide, hvorledes den nye Regjering stillede sig til Fæstespørgsmaalet, og derfor umiddelbart efter den 28de Mai indbragte sin Forespørgsel paa en saadan Maade, at der blev fuldkommen god Tid til dens

Drøftelse og Behandling. Dette kan derimod paa ingen Maade siges at være Tilfældet med den Forespørgsel, her foreligger, og det forekommer mig at være en Forsamling som denne ganske uværdigt at lade et saadant Spørgsmaal komme frem uden at underkaste det hele den Debat, som det har Krav paa. Rigtig nok have i den senere Tid Forespørgslerne mere og mere antaget Charakteren af Duetter; men jeg troer ikke, at det vil være heldigt, at dette fortsættes, naar der behandles Spørgsmaal, hvor Forespørgselen i Grunden kun faaer sin Betydning igjennem den omfattende Debat, den fremkalder, gennem de Anthyndinger, der komme frem fra forskjellige Sider, og de Anskuelser, som derunder gjøre sig gjældende imod hinanden. Men Forudsætningen for, at en saadan Debat kan føres, er, at der er Nogen, der vil tale, at der er Nogen, der vil høre, og begge Dele slaae ikke til, naar man to Dage før Sessjonens Ende anmelder et Spørgsmaal som dette. Jeg beklagede derfor overødentlig meget at høre den ærede Finansminister betegne de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Née) som „Vink“, der skulde komme under den alvorligste og nøieste Overveielse. Dersom dette er mere end en Høfligheds vending, under hvilken det er betegnet, at Alt, hvad der vedrører Soldtarifen, skal komme under en saadan Overveielse, saa maa jeg tillade mig at nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at den desultoriske Debat, der føres idag, og som i alle Henseender maa blive utilfredsstillende, skal blive betragtet som indeholdende nogen Tilfjendegjævelse af de Anskuelser, der vore sig i denne Forsamling, idet det er fuldstændigt umuligt selv at finde Tid til og hos Andre at finde Interesse for en saadan Drøftelse af det Spørgsmaal, der er bragt paa Bane. Jeg for mit Vedkommende vil altsaa kun nedlægge en meget alvorlig Indsigelse imod, at en under saadanne Omstændigheder fremkommen Forespørgsel og den derved reiste Debat faaer nogen anden Betydning end den, der knytter sig til dens egne Ord og det Svar, som derpaa er givet, og forøvrigt maa jeg ønske, at vore Forsamlinger, der i saa høi